

*“Alles werd mij gegeven.
Niet ik kende God, maar God liet zich
kennen aan mij.”*

Zuster Mariëtto, klein van stuk maar dapper en bewust levend. Haar zelf gekozen tekst, God liet zich kennen aan mij, zegt hier al iets over haar. Zij werd geboren in Den Haag en trad al vrij jong in in ons klooster. Zij had veel talenten die ze ten dienste stelde van de gemeenschap, de medezusters met wie ze zo lange jaren leefde.

Ze hield van de natuur, en was toen al milieubewust. Alles wat groeide en vooral bloeide had haar belangstelling. Bij de volkstuintjes vertoefde ze graag. Zij schreef ook mooie verhalen waar anderen van konden genieten en leerden kijken met haar ogen, haar opmerkzaamheid. Een contrast met haar werk als radiologisch laborante, maar ook dat deed zij met veel liefde voor de patiënten.

Haar hart ging echter het meest uit naar minderbedeelde mensen. Hen tegemoet komen met aandacht en attenties daar werd zij

zelf gelukkig van. Voor haar een stukje hemel op aarde. Zo gaf zij uiting aan haar aangeboren creativiteit. Bezig zijn, met humor, voor zichzelf en naar anderen toe.

Er waren ook moeilijke perioden in haar leven. Zelf schrijft ze daarover: *“je leven wordt niet bepaald door wat het leven jou brengt alswel de houding tegenover het leven. Niet wat er gebeurt maar ... hoe kijk je er tegenaan en dan komt er ruimte. En met deze ruimte hoop ik mijn dagen en met de mensen om mij heen te kunnen vullen.”*

Ruimte nemen en geven, dit kenmerkte haar. Tot in haar laatste levensfase bleef zij ondanks de vele beperkingen optimistisch en ook haar humor bleef overeind. Zij was dankbaar voor alle zorgen aan haar gegeven.

Zij was trots op haar familienaam Schipper. Deze betekende veel voor haar, zodanig dat ze te kennen gaf de nu volgende tekst bij haar afscheid op te nemen. Hier geven we graag gehoor aan.

Sterven

*Je ogen zien het varend schip
voorgoed vertrokken van de ka
kleiner en kleiner worden na
tot enkel nog een vage stip*

*verdwijnt achter de horizon,
waarna een stem terzijde zegt:
'keer je maar om, nu is het weg,
je deed het laatste wat je kon.'*

*Maar is het weg? Vanuit het zicht
van hier verdween die kleine boot,
maar ginds vaart hij nog even groot
als toen het anker werd gelicht*

*en juist als hier klinkt: 'laat ons gaan'
roept iemand aan de overkant
al wijzend, wijzend met zijn hand:
'daar komt hij aan, daar komt hij aan.'*

Hans Mudde

Lieve zuster Mariëtto, vaar wel,
God wacht op je.

Zusters Onder de Bogen

IN DANKBARE HERINNERING

*Zuster Mariëtto
Elisabeth Catharina Schipper*

Geboren op 31 oktober 1928 te 's-Gravenhage
Geprofest op 14 november 1951 te Maastricht
Overleden op 22 november 2022 te Maastricht
Begraven op 25 november 2022 te Rijckholt